

Sygnatura akt XI GC 1075/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 8 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Dariusz Plewczyński

Protokolant: st. sekr. sąd. Agata Trawka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 listopada 2016 r. w S.

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej w S.

przeciwko M. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powódki (...) spółki akcyjnej w S. kwotę 8963,18zł (osiem tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt trzy złote, osiemnaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi, a od 1 stycznia 2016r odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot:

- 2054,68zł od dnia 15 września 2015r do dnia 8 listopada 2016r,
- 4823,57zł od dnia 15 października 2015r do dnia 8 listopada 2016r,
- 1664,93zł od dnia 15 listopada 2015r do dnia 8 listopada 2016r,
- 420zł od dnia 18 marca 2016r do dnia 8 listopada 2016r,

II. zasądzoną w punkcie I należność rozkłada na 8 równych rat po 1229zł (tysiąc dwieście dwadzieścia dziewięć złotych) każda płatnych do 10-ego dnia każdego miesiąca poczynając od grudnia 2016r wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku gdyby ono zaistniało ,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2717zł (dwa tysiące siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

XI GC 1075/16

UZASADNIENIE

Sprawa była rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym

Pozwem z dnia 29 kwietnia 2016 roku powódka (...) spółka akcyjna w S. wniosła przeciwko pozwanemu M. K. o zapłatę kwoty 8.963,18 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od transakcji handlowych oraz kosztami procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że wynajmowała pozwanemu sprzęt budowlany. Wskazała, że wystawiła pozwanemu faktury VAT i notę, jednak pozwany nie uregulował czynszu najmu i noty.

W dniu 9 maja 2016 roku Sąd Rejonowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zasądzający zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwany złożył sprzeciw zaskarżając nakaz w całości. Wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu. Zarzucił, że faktury VAT nie zostały podpisane. Podniósł, że rusztowanie zostało zwrócone powódce w stanie pierwotnym. Zwrócił się nadto, o rozłożenie zobowiązania na raty.

W ustosunkowaniu się do sprzeciwu pozwanego powódka podtrzymała stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony są przedsiębiorcami. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej strony zawarły ramową umowę najmu sprzętu budowlanego nr (...) z dnia 17 sierpnia 2015 r.

Zgodnie z § 3 ust. 2 lit. a umowy „Najemca zobowiązany był do użytkowania sprzętu z należytą starannością, zgodnie z instrukcją obsługi, przeznaczeniem i właściwościami w celu utrzymania sprzętu w stanie nie gorszym ponad stopień normalnego zużycia eksploatacyjnego, w tym do codziennej kontroli i obsługi sprzętu w zakresie jego prawidłowej eksploatacji wynikającej z instrukcji obsługi, w szczególności sprawdzania i w razie potrzeby uzupełniania poziomu oleju w silnikach i innych płynów niezbędnych do prawidłowej eksploatacji sprzętu budowlanego”. Zgodnie z § 3 ust. 2 lit. b umowy „najemca zobowiązany był do pokrycia kosztów wartości utraconego lub zniszczonego sprzętu Budowlanego w terminie 14 dni od daty wystawienia stosownej noty obciążeniowej. Wartość Sprzętu Budowlanego określona będzie w odpowiednich dokumentach wydania (w tym dokumenty WZ - PZ, protokoły zdawczo-odbiorcze). Stosownie do § 4 ust. 8 umowy ramowej wszelkie płatności wynikające z umowy miały być realizowane zgodnie z formą płatności i w terminie płatności określonymi na fakturze. Umowę zawarto na czas nieokreślony, a dla jej zmian przewidziano formę pisemną pod rygorem nieważności.

Zgodnie z ogólnymi warunkami umowy najmu (dalej jako (...)) „Czas trwania Umowy Najmu liczy się od dnia odbioru Sprzętu Budowlanego przez Najemcę do dnia jego zwrotu włącznie. W przypadku niewykonania obowiązku zwrotu sprzętu budowlanego w związku z upływem okresu na jaki umowa najmu była zawarta, strony przyjmują, iż stosunek najmu zawarty jest na czas nieokreślony”.

Punkt III. 14 (...) stanowi, iż „Wraz z wygaśnięciem lub rozwiązaniem Umowy Najmu, Najemca zobowiązany jest do zwrotu Sprzętu Budowlanego Wynajmującemu. Za zwrot Sprzętu Budowlanego uważać się będzie jedynie oddanie Wynajmującemu Sprzętu Budowlanego w takim stanie, w jakim został on wynajęty. W przeciwnym razie Wynajmujący ma prawo przedłużyć Umowę Najmu do dnia przywrócenia Sprzętu Budowlanego do stanu poprzedniego, tj. z dnia jego wydania Najemcy oraz naliczyć z tego tytułu dodatkowy czynsz najmu”.

Zgodnie z punktem IV. 4. w razie uszkodzenia, zniszczenia lub utraty Sprzętu Budowlanego Najemca zobowiązany jest do zapłaty odszkodowania odpowiadającego jego wartości określonej w umowie najmu lub dokumentach wydania (protokołach zdawczo-odbiorczych lub WZ/OZ), którą Najemca akceptuje. Najemca ma obowiązek uiszczenia ustalonego w Umowie Najmu czynszu za okres od dnia zajścia tego zdarzenia do dnia zapłaty wspomnianego odszkodowania.

Bezsporne nadto dowód:

- odpis KRS, k. 13 – 15,
- umowa ramowa, k. 24– 25,
- ogólne warunki umowy, k. 26 – 27.

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej powódka wynajmowała pozwanemu sprzęt budowlany. Pozwany złożył zamówienie na:

- rusztowanie fasadowe - ściana i rusztowanie fasadowe - słup od dnia 18 sierpnia 2015 r. do dnia 16 września 2015 r. ((...)),

- rusztowanie fasadowe - zestaw od dnia 21 sierpnia 2015 r. do dnia 19 września 2015 r. (...).

Sprzęt był pozwanemu prawidłowo wydany i był przez niego wykorzystywany na terenie budowy przy ul. (...)’a w G.. Umowa trwała do 5 października 2015r. W dokumentach wydania wskazana była ilość wydanych elementów oraz ich wartość.

Bezsporne nadto dowód:

- zamówienia, k. 28, 31,
- dokumenty wydania, k. 29-30, 32.

Powódka wystawiła pozwanemu następujące faktury VAT:

1. FV/ (...)/15/08/136 z dnia 31 sierpnia 2015 r. płaćną do 14 września 2015 r. na kwotę 3.054,68 zł brutto,
2. FV/ (...)/15/09/160 z dnia 30 września 2015 r. płaćną do 14 października 2015 r. na kwotę 4.823,57 zł brutto,
2. FV/ (...)/15/10/215 z dnia 31 października 2015 r. płaćną do 14 listopada 2015 r. na kwotę 1.664,93 zł brutto.

Dowód:

- zapisy nabywców, k. 17 - 22,
- faktury VAT, k. 33 - 35.

W związku z utratą przez pozwanego elementów w postaci:

- C łącznika kotw, 130-155 w ilości 4 szt. o wartości 75 zł za sztukę,
- C BL-krawężnika wzdl. w ilości 2 szt. o wartości 60 zł za sztukę

powódka obciążyła pozwanego notą obciążeniową nr NOTA/ (...)/16/006 z dnia 3 marca 2016 r. na kwotę 420 zł, płaćną do dnia 17 marca 2016 r.

Pozwany pismem z dnia 1 kwietnia 2016 r. poinformował, iż reklamuje notę obciążeniową. Wskazał, że elementy podane w specyfikacji noty zostały co do sztuki zdane kierowcom samochodów przysłanych przez firmę powoda.

Dowód:

- nota, k. 36.

Powódka w dniu 13 kwietnia 2016 r. wezwała pisemnie pozwanego do zapłaty kwoty 8.543,18 zł.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty, k. 38,
- potwierdzenie odbioru, k. 39.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione .

Zgodnie z treścią przepisu art. 659 Art. 659. § 1. § 1 k.c. przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nie oznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić

wynajmującemu umówiony czynsz. Powód domaga się realnego wykonania umowy przez pozwanego. Przyjęcie, że strony łączyła umowa dzierżawy, bądź umowa nienazwana zawarta w ramach swobody umów nie wpłynęłoby na treść rozstrzygnięcia.

Strony zawarły umowę ramową najmu sprzętu budowlanego, a następnie składane były poszczególne zamówienia.

Fakt zawarcia przedmiotowej umowy, składania zamówień jak również wydania sprzętu pozwanemu i korzystanie ze sprzętu przez pozwanego w okresie wskazanym w pozwie nie jest sporne. Pozwany sam wskazuje, że wszystkie elementy zwrócił.

W tym miejscu wskazać należy, że obowiązek zapłaty czynszu najmu wynika nie z faktu wystawienia faktury, ale z zawartej umowy i faktycznego korzystania ze sprzętu przez pozwanego, a te elementy nie są sporne. W uzupełnieniu dodać można, że obowiązujące przepisy rachunkowe nie przewidują obowiązku podpisania faktury, czy to przez wystawcę czy to przez odbiorcę. Nadto faktury te widnieją w zestawieniu nabywców, a także w wezwaniu do zapłaty, którego otrzymania pozwany nie kwestionuje. Gdyby pozwany faktur wcześniej nie otrzymał to niewątpliwie odniósłby się do wezwania do zapłaty (tak jak zrobił to przy nocie). W związku z czym przyjąć należy, że pozwany zobowiązany jest do zapłaty całego czynszu najmu za przekazany mu sprzęt.

Pozwany wskazuje na bezzasadność noty księgowej wystawionej w dniu 3 marca 2016r. Nota ta dotyczy utraconych elementów. Zgodnie z §3 ust 2 pkt f ramowej umowy najmu najemca zobowiązany jest do zwrotu sprawnego technicznie sprzętu z uwzględnieniem jego naturalnego zużycia przy normalnej eksploatacji. Fakt wydania pozwanemu przez powoda kompletnego i sprawnego sprzętu objętego umową nie jest sporny. Jeżeli więc pozwany twierdzi, że po zakończeniu umowy zwrócił powodowi cały sprzęt zgodnie z umową, a powód okoliczność tą kwestionuje to pozwany zgodnie z ogólną regułą art. 6 k.c. powinien fakt ten wykazać. W niniejszej sprawie pozwany okoliczności tej nie wykazał. Sam fakt złożenia reklamacji z dnia 1 kwietnia 2016r nie jest wystarczający. Potwierdza on bowiem tylko kwestionowanie noty przez pozwanego, a nie zwrócenie całego sprzętu zgodnie z umową. Wartość sprzętu objętego notą nie jest kwestionowana przez pozwanego, nadto wynika z dokumentów WZ, co zgodne jest z §3 ust 2 pkt b umowy. Przepis ten określa także termin płatności noty.

Terminy płatności i żądanie w zakresie odsetek nie były kwestionowane przez pozwanego, nadto znajdują one potwierdzenie w materiale dowodowym, w szczególności w zapisach umowy. Podstawę prawną w zakresie rozstrzygnięcia o odsetkach stanowi art. 481 k.c. i przepisy ustawy z 8 marca 2013r o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. 2013 poz. 403). Przepisy tej ustawy znajdują zastosowanie do wysokości odsetek od dnia 1 stycznia 2016r tj. dnia wejścia w życie ustawy z dnia 9 października 2015r o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych Dz. U 2015 poz. 1830 por. art. 56 tej ustawy). W związku z rozłożeniem należności na raty odsetki zasądzono do dnia wyrokowania.

Pozwany złożył wniosek o rozłożenie należności na raty. Powód wniosкови temu nie oponował, ale wskazywał na mniejszą ilość rat niż wnioskowana przez pozwanego. Pozwany żadnych dokumentów na potwierdzenie zasadności wniosku o rozłożenie na raty nie przedłożył. Wnioskowany okres 20 rat jest też zdecydowanie za długi. To nie powód jest winny sytuacji finansowej pozwanego (gdyby faktycznie była ona taka jak opisuje pozwany), pozwany prowadzi działalność gospodarczą w imieniu własnym, na własny rachunek i ryzyko. Z drugiej strony mając na uwadze zgodę powoda na rozłożenie należności na raty oraz fakt żeby rozłożenie nie było symboliczne Sąd rozłożył należność główną i odsetki zasądzone w punkcie I wyroku na 8 równych rat. Podstawę rozstrzygnięcia stanowi art. 320 k.p.c.

Istotne elementy ustaleń i materiału dowodowego omówione zostały powyżej, zbędnym jest więc ich powtarzanie. W tym miejscu wskazać należy, iż załączone do sprawy dokumenty tworzą spójną i logiczną całość pozwalającą na dokonanie ustaleń faktycznych.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach sądowych stanowi art. 98 §1 i 3 k.p.c. Nie ma podstaw do odstąpienia od zasądzenia kosztów

procesu. Tak jak wskazano powyżej, to nie powód jest winny sytuacji finansowej pozwanego. Powód ma pełne prawo do zwrotu kosztów procesu związanych z wytoczeniem powództwa w tym kosztów zastępstwa.

W niniejszej sprawie powód wygrał spór w całości, z tego też względu Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda całość żądanych przez niego w pozwie kosztów procesu. Na zasądzoną kwotę składa się kwota 300zł tytułem opłaty od pozwu, kwota 17zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 2400zł. tytułem zastępstwa prawnego ustalona na podstawie §2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804)

Wobec powyższego rozstrzygnięto jak w punkcie III wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

4. (...)